

Orde van dienst, zondag 12 oktober 2025, Gorechtkerk Haren

Psalm 113: 1 en 2

Votum en Groet

Verootmoediging

Lied 906: 8

Schriftlezing: Genesis 39

Psalm 119: 61 en 62

Prediking

Lied 538: 1, 3 en 4

Gebeden

Inzameling der gaven

Lied 425

Zegen

Genesis 39

1 Jozef had men laten afdalen naar Egypte.

En Potifar, een hoveling van Farao, de overste van de paleiswacht, een Egyptisch man, kocht hem uit de hand van de Ismaëlieten, die hem daarheen hadden laten afdalen.

2 En de HEER was met Jozef;

hij was een man die overal in slaagde;

en hij was in het huis van zijn heer, de Egyptenaar.

3 Toen zijn heer zag, dat de HEER met hem was, en de HEER al wat hij deed door zijn hand liet welslagen,

4 vond Jozef genade in zijn ogen en hij mocht hem bedienen.

Hij stelde hem aan over zijn huis, en al wat hij had gaf hij in zijn hand.

5 En het gebeurde, sinds hij hem had aangesteld in zijn huis en over al wat hij had, dat de HEER het huis van de Egyptenaar zegende omwille van Jozef,

ja, de zegen van de HEER was over al wat hij had, over het huis en over het veld.

6 Hij liet al wat hij had in Jozefs hand,

en met hem bij zich nam hij van niets meer kennis dan van het brood dat hij at.

Jozef werd mooi van gestalte en mooi om te zien.

7 Het gebeurde na deze dingen,

dat de vrouw van zijn heer haar oog op Jozef liet vallen en zei:

“Kom bij mij liggen!”

8 Maar hij weigerde.

Hij zei tegen de vrouw van zijn heer:

“Zie, mijn heer neemt, met mij bij zich, geen kennis meer van wat dan ook in huis, en al wat hij heeft gaf hij in mijn hand.

9 Zelf is hij niet groter in dit huis dan ik,

en hij heeft mij helemaal niets onthouden,

behalve u, omdat u zijn vrouw bent.

Hoe zou ik dan dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?”

10 Het gebeurde, toen zij dag aan dag tegen Jozef sprak en hij haar geen gehoor gaf door naast haar te komen liggen en bij haar te zijn –

11 het gebeurde op zo’n dag dat hij naar het huis kwam om zijn werk te doen, terwijl van het huispersoneel daar geen enkele man in huis was.

12 Zij greep hem bij zijn kleed en zei:

“Kom bij mij liggen!”

Maar hij liet zijn kleed in haar hand, vluchtte en ging naar buiten.

13 En het gebeurde, toen zij zag dat hij zijn kleed in haar hand had achtergelaten en naar buiten was gevlucht

14 dat zij haar huispersoneel riep. Ze zei tegen hen:

“Moet je zien! Heeft hij daar een Hebreeuwse man bij ons laten komen om zijn spel met ons te spelen. Die komt naar mij toe om bij mij te liggen, maar ik riep met luide stem.

15 En toen hij hoorde dat ik mijn stem verhief en riep, liet hij zijn kleed naast mij achter, vluchtte en ging naar buiten.”

16 Zij legde zijn kleed naast zich neer, totdat zijn heer naar zijn huis zou komen.

17 Zij sprak tot hem volgens deze woorden:

“Komt daar die Hebreeuwse knecht naar mij toe,
die u bij ons hebt laten komen om met mij zijn spel te spelen!

18 En het gebeurde toen ik mijn stem verhief en riep –
hij liet zijn kleed naast mij achter en vluchtte naar buiten.”

19 Het gebeurde, toen zijn heer de woorden van zijn vrouw hoorde die zij tot hem sprak:
“...volgens deze woorden deed uw knecht mij!”, dat zijn toorn ontbrandde.

20 En Jozefs heer liet hem vastnemen, en zette hem in het huis van hechtenis, de plaats waar
de gevangenen van de koning gevangen zitten.

Hij bleef daar in het huis van hechtenis.

21 Maar de HEER was met Jozef en betoonde hem trouw
en schonk hem genade in de ogen van de overste van het huis van hechtenis.

22 De overste van het huis van hechtenis gaf al de gevangenen die in het huis van hechtenis
waren in Jozefs hand;

alles wat te doen was, hij was het die het deed.

23 De overste van het huis van hechtenis zag niet meer om naar wat er ook maar in zijn hand
was, omdat de HEER met hem was,
en wat hij deed, de HEER liet het welslagen.